

Cesta ke štěstí

Hana Zagorová

K štěstí často vedou cesty klikaté.
Štěstí, to je křehké jako vlčí mák.
Jen přivonět smíš, když přistoupíš blíž,
hned uletí pryč jako pták.

K štěstí vedou cesty plné kamení.
Štěstí to je plaché jako světlo svíc.
Má kouzelnou zář, když odvrátí tvář,
tak toužíš ji mít o to víc, tím víc.

Já cestu k štěstí znám, není dlouhá.
Jarem a trávou voní.
Ten, kdo ji hledá sám, ten se rouhá.
Jen dva se po ní mohou dát.

Ať jsou cesty k štěstí, jak chtěj klikaté.
Ve dvou k němu dojdem, není proč se bát.

Je podél všech cest a bude nám kvést.
Vždyť štěstí má ten, kdo má rád, kdo má rád.

Já cestu k štěstí znám, není dlouhá.
Jarem a trávou voní.
Ten, kdo ji hledá sám, ten se rouhá.
Jen dva se po ní mohou dát.

Ať jsou cesty k štěstí, jak chtěj klikaté.
Ve dvou k němu dojdem, není proč se bát.
Je podél všech cest a bude nám kvést.
Vždyť štěstí má ten, kdo má rád, kdo má rád.